

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.24. Sancti Wilibaldus & Wunebaldus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

sem. Itaque ex Allemannia quatuor, & Sæcul. VIII.
ex Bavaria unicus, nempe Vivilo, ab i- A.C. 738.
psò Papa post obitum Theodori ordina-
tus, nominantur. Pontifex hos Epis-
copos hortatur, ut Bonifacium benigne
suscipiant, Doctrinam teneant, Hæreti- v. Coint. an.
cos & Pseudo-Episcopos undecunque 737.
advenerint, præsertim Britones, re-
spuant, populos sibi commissos a Super-
stitionis veteris reliquiis liberent, &
Concilium ad Danubii oram sive Augu-
stæ, sive in alio, quo Bonifacio visum
fuerit, loco celebrent.

§. XXIV.

*Sancti Willibaldus & Wune-
baldus.*

In hac Romana profectione S. Bonifa-
cius multos Anglos, præsertim Pres-
byteros invitavit, ut Missionis Germa-
nicæ laborem secum partirentur. Præ-
ter alios in Prædicationis societatem SS.
Willibaldum, & Wunebaldum fratres,
propinquos suos pertraxit. Willibal- vit. S. Uneb.
dus, quem Germani etiam Bilibalde no. n.7.to.3. Att.
minant, in Anglia circa annum septin- SS. Ben. p.
gentesimum natus, adhuc puer Mona- 180. vit. S.
chis traditus, anno circiter septingente-
simo vigesimo, relicta patria, cum Patre
suo Richardo, & Wunebaldo fratre tunc
annum ætatis decimum nonum agente,

Hist. Ecclesiast. Lib. X.

G R

Sæcul. VIII. Romam profectus est. Pater in itinere
A. C. 738. mortuus & Luccæ sepultus, ibi honoris
Sanctis debito colitur. Duo fratres Ro-
mam pervenerunt, unde Willibaldus,
exacto biennio, & reliquo ibi fratre, iter
in Terram sanctam cum duobus juveni-
bus Anglis ingressus est. Wunebaldus
Romæ Tonsuram accepit, Sacræ Scri-
pturæ operam dedit, & septem annos
ibi moratus in Angliam rediit, eo ductus
consilio, ut quosdam ex suis propinquis
ad Dei Servitium invitaret. Nec irri-
tus fuit conatus. Postea Romam secun-
do profectus, fratrem tertium, cuius
nomen ignoratur, secum adduxit. Tunc
igitur S. Bonifacius comperto, quod Ro-
mæ esset, ei saepius collocutus tanquam
propinquum suum invitavit ad partem
laborum suorum in se suscipiendam.
Wunebaldus facile passus est se permo-
veri, ut S. Bonifacium in Germaniam re-
deuntem paulopost sequeretur, comi-
tantibus fratre suo & quibusdam aliis,
quos inter numeratur S. Sebaldus, quem
Norimbergenses tanquam illius Regionis
Apostolum decimo nono Aug. colunt.
Cum his sociis S. Wunebaldus in Thu-
ringia S. Bonifacio junctus est.

Interim Willibaldus & Socii ejus
vasta terrarum spatia peragraverant. Cum
e portu Neapolitano solvissent, primum
in Asiam minorem & inde in Phœnicen
delati

delati, aliquamdiu a Saracenis, qui ipsos s^ecul. VIII.
exploratores esse suspicabantur; Emelij A.C. 738.
detenti sunt. Tum dimissi totam Palæ-
stinam lustrarunt, & inde Constantino-
polim profecti tandem cum Apocrisiariis
Papæ & Legatis Imperatoris in Italiam
reverti sunt. In vita S. Willibaldi sta-
tus locorum sacrorum, qui tunc tempo-
ris visebantur, describitur.

Igitur S. Willibaldus septem annis,
postquam Roma discessisset, & annis de-
cem, postquam migrasset e patria, id est,
anno circiter septingentesimo vigesimo
octavo in Italiam redux, quodam Epis-
copo id consilii suggestore, ad Montem ^{Sup. Lib.} Cassinum se contulit, ibique sub Petro-^{XLI. §. 32.}
nacis Abbatis Regimine annis decem
commoratus est. Pauci tunc quidem in
illo Monasterio degebant Monachi, quos
Abbas magno zelo & discretione rege-
bat, & informabat. Primo anno Willi-
baldus Ecclesiæ Camerarius fuit, id est, ^{s. Willibaldus} Benesi-
Sacrista, anno secundo Decanus, nempe, ^{etius} Cassi-
decem Monachis præfectus, & octo an-
nis, quatuor in superiore & quatuor in
inferiore Monasterio Ostiarius. Nam
secundum Regulam S. Benedicti Offi-
cium istud magni momenti habebatur,
& non nisi senibus aut Monachorum pru-
dentissimis hæc provincia injungebatur.
Toto itaque decem annorum spatio S.

G 2

Willi-

Reg.

Sæcul. VIII. Willibaldi cura prima fuit, Regulæ S. Benedicti Disciplinam discere. (*)
A. C. 738.

Exinde cum quidam Presbyter Hispanus, qui in Monte Cassino versatus fuerat, accepta Abbatis licentia & Benedictione Romam iter susciperet, eo Willibaldum secum abduxit. Quod resciens Gregorius III. Papa Willibaldum ad se accersitum interrogavit, quid ipsi in suis peregrinationibus relatu dignum contingisset, & quo pacto Infidelium insidias effugisset. Willibaldus omnia ex ordine narrans, id quoque addidit, quod se in Jordane lavasset. Tandem Papa dixit: *Bonifacius Episcopus rogavit me ut te a Monte Cassino avocarem, & abjecta omni mora te ad eum, apud Francos versantem, mitterem, ubi cum ipsis illis populis catechizandis incumberes. Rogo te igitur, & idem præcipio, ut ad eum te conferas.* Respondit Willibaldus:

(*) Saltem S. Willibaldum Ordinis S. P. N. Benedicti Monachum suisse nemo inficias ibit, quod tamen de S. Gregorio Magno Papa, sicut aliqui de S. Ruperto, Cardinalis Baronius negat, & idcirco eidem P. Magnoaldus Ziegelbauer & P. Legipontius in Historia Litteraria Ordinis S. Benedicti subirascuntur. Hos, si quis ejusmodi Quæstionibus delectatur, in Articulo de Historia Artis Criticæ seu Censorie legere potest.

dus: *Obtemperabo, si feceris, ut mibi Sæcul. VIII.*
Abbas meus secundum Regulam Bene- A.C. 738.
dictionem impertiatur. Vade, reposuit
Papa, & nulla te cura angat. Suffi-
cit tibi mandatum meum. Ipse Abbas
Petronax, si eum in aliam Regionem
mittere voluero, obsistere mibi non de-
beret. Obedientiam ergo præstítit Wil-
libaldus, non in Germaniam modo, sed
quocunque Papa præciperet, iturus.
Moxque iter in Thuringiam ingres-
sus est.

§. XXV.

Episcopatus in Bavaria.

Sanctus Bonifacius Roma profectus an-
 no septingentesimo trigesimo nono,
 & Ticinum perveniens, a Rege Luitpran-
 do amice exceptus est, ibique Sanctus ^{vit. per} Villib.c.9.
 Senex aliquamdiu moratus, fractas vires ^{n. 28.}
 refecit. Inde in Bavariam tam propria
 voluntate, quam precibus Odilonis Du-
 cis motus divertit, ubi longo tempore
 Verbum Dei prædicavit. In ea Regio-
 ne Fidei puritatem restituit, pulsis qui-
 busdam Sycophantis, quorum aliqui E-
 piscopos, alii Presbyteros se mentieban-
 tur, variis fraudibus multos perverte-
 runt, & sua impudicitia toti populo scan-
 dalo erant.

Odilone Duce consentiente S. Boni-
 facius Provinciam Bojoariæ in quatuor

G 3 Dicæ-